

[Albrechtsen]

træffes af NATOs og USAs hærledelser og først, når det er for sent, kommer til officiel godkendelse i de politiske organer, mens der slet ikke bliver tale om parlamentarisk kontrol med, endsige indflydelse på beslutningerne.

Således gik det f.eks. med den såkaldte dobbeltbeslutning. Denne blev officielt truffet på det såkaldte dobbeltbeslutningsmøde den 12. december 1979, men de afgørende beslutninger om nye mellemdistanceraketter blev – uden nogen forudgående demokratisk debat og uden forudgående debat i hverken folketinget, stortinget eller den tyske Bundestag – truffet i al stilhed af udenrigsministrene i 1976.

Også f.eks. de danske fly- og forstærkningsaftaler, der vil blive et meget væsentligt element – og kan blive et for den danske befolkning skæbnesvangert element – i strategien for et offensivt fremskudt forsvar i Østersøområdet, er indgået uden forudgående demokratisk debat og uden reel parlamentarisk kontrol.

Svar (6/3 84):

Forsvarsministeren (Engell):

I og med at der ikke i NATO er nogen ny strategi under udvikling, er der ikke grundlag for at tage afstand fra ændringer i denne.

Hvad angår aktiviteterne i NATO i almindelighed, er der tale om et samarbejde mellem demokratiske nationer, hvor enhver betydelig ændring af eksisterende planer kræver enighed mellem deltagerlandene. En omformulering af NATOs strategi vil derfor heller ikke være mulig uden fuld inddragelse af de nationale politiske myndigheder.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at den danske repræsentation i det konkrete arbejde vedrørende »Airland Battle-2000«-studien udgøres af en enkelt person, der deltager i den pågældende gruppes møder.

Forsvarsministeriet er bekendt med den pågældendes deltagelse i arbejdsgruppen, og det er i øvrigt min opfattelse, at Danmark bør være repræsenteret i alle relevante arbejds- og studiegrupper m.v. inden for NATO. Forsvarsministeriet følger normalt ikke det daglige arbejde i grupper af denne art, men inddrages – ligesom evt. også udenrigsministeriet – fra det øjeblik, arbejdet måtte

manifestere sig i oplæg, der kræver politisk stillingtagen.

Spm. nr. S 165

Til *landbrugsministeren (24/2 84)* af:

Gade (SF):

»På hvilken måde vil ministeren sætte det arbejde i gang med forberedelse af forøget fødevarerhjælp, som han i svar af 15. december 1983 på spørgsmål nr. S 321 (jfr. tiden, sp. 4040) fandt hastende?«

Begrundelse

Det fremgik af ministerens svar i folketingets spørgetid den 15. februar 1984, at ministeren endnu ikke har taget initiativ til at gøre det grundige forarbejde for at kunne øge fødevarerhjælpen, selv om ministeren i sit svar den 15. december 1983 skrev: »Forøget fødevarerhjælp kræver grundig forberedelse og en stærk organisation. Derfor haster det med at komme i gang med dette arbejde, så fremtidige produktionsstigninger af fødevarer kan kanaliseres frem til bekæmpelse af den akutte sult og til støtte af udviklingslandenes udviklingsstrategier.«

Det er over 2 måneder siden, og det må derfor være på sin plads at spørge, om ministeren fortsat fastholder disse betragtninger, og om han straks vil tage initiativer i den retning.

Svar (5/3 84):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Langt den væsentligste del af den danske fødevarerbestand formidles gennem multilaterale kanaler, især UN/FAO World Food Programme. Med denne organisation er der en bindende aftale om, hvad Danmark kan levere i de nærmeste år. Planlægningen af WFPs arbejde sker i organisationens styrende organ. Her søger Danmark sammen med andre lande at påvirke udviklingen og tilvejebringe den nødvendige planlægning og forberedelse af fremtidig fødevarerbestand.

Desuden er der til finansiering af den samlede danske udviklingsbistand ved finanslovens vedtagelse fastlagt rammer, som allerede er planlagt anvendt for indeværende finansår. Danmark deltager endvidere i EFs